

РЕШЕНИЕ

№ 576

гр. Стара Загора, 23.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, I-ВИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Генчо Атанасов

при участието на секретаря Лазарина Ф. Лазарова
като разгледа докладваното от Генчо Атанасов Гражданско дело № 20225530105469 по описа за 2022 година

Предявен е иск с правно основание чл.415, ал.1, т.1 ГПК.

Ищецът „ТИ БИ АЙ БАНК“ ЕАД гр. София твърди в исковата молба, че е образувал ч.гр.д. № 4026/2022 г. по описа на Районен съд - гр. Стара Загора по реда на чл. 417 от ГПК срещу Н. А. М.. С издадените изпълнителен лист и заповед за изпълнение образувал изпълнително дело № 2974/2022 г. по описа на ЧСИ Гергана Илчева. С получено на 02.11.2022 г. разпореждане съдът му предоставил едномесечен срок, съгласно чл. 415 от ГПК, за предявяване иск за установяване вземането. Във връзка с предоставената му възможност моли съда да приеме за разглеждане настоящия иск. На 13.01.2021 г. „ТИ БИ АЙ БАНК“ ЕАД, сключил договор за потребителски кредит № 4053463079 (Приложение 2) с ответника. Кредитодателят, съгласно сключения договор, изпълнил изискването на чл. 11, ал. 1, т. 7 от Закона за потребителския кредит, посочвайки общия размер на кредита и условията за усвояването му. Видно от чл. 7 от договора (общ размер на кредита и условията за усвояването му), във връзка с т. 1 от същата разпоредба, бил определен общ размер на потребителския кредит от 249 лв. Съгласно чл. 7, т.2.1 от процесния договор, кредиторът превеждал средствата по кредита по сметка на кредитополучателя, открита в „ТИ БИ АЙ БАНК“ ЕАД, по изрично нареждане и съгласие на потребителя се превеждала на продавача на стоката, избрана от потребителя, за заплащане на продажната ѝ цена. Кредиторът превел конкретната част от средствата по кредита, в размер на 249 лв. на продавача на стоката. Видно от декларацията, кредитополучателят декларира, че е получил стоката, като в случай че стоката не бъде получена, същата не се подписвала. В случаите, когато Потребителят желал сключване на застраховки или да се присъедини към застрахователните програми, средствата се превежда. от кредитора към сметка на

застрахователя, за което потребителят давал изричното си нареждане и съгласие с подписването на договора. В настоящия случай потребителят пожелал да сключи застраховка „Bank пакет 1 уред“ в размер на 0,36 лв. и „Bank пакет 1 кредит“ в размер на 10.85 лв. (Приложение 5). Видно от чл. 13 на заявлението-декларация, кредитополучателят пожелал да сключи горещитираните застраховки. Същите били посочени в договора и включени в дължимата сума по договора за главница, но поради техническа грешка не били отразени като отделни суми. Представя извлечение от сметка, от което е видно, че сумата в размер на 11.29 лв. (0,36 лв. застраховка „Bank пакет 1 уред“ + 10,85 лв. „Bank пакет 1 кредит“ + 0,08 лв. данък върху застрахователна премия), съгласно изричното нареждане и съгласие на кредитополучателя е финансирана от „ТИ БИ АЙ Банк“ ЕАД и е директно преведена на застрахователя. Общото крайно задължение по договора възлизало на 276,89 лв., която сума е разсрочена, съгласно погасителния план по чл. 11.2 от договора на 6 погасителни месечни вноски - 5 в размер на 46,15 лв., ведно с последна изравнителна в размер на 46,14 лв. Така предоставената сума с уговореното възнаграждение кредитополучателят имал задължение да върне на месечни вноски, всяка включваща главница и договорна лихва. Уговореното между страните възнаграждение се състояло от договорна лихва (чл. 9, ал.1 и ал.2 от Договора) в размер на 21,53 % от остатъчния размер на главницата по кредита. Така предоставената сума с уговореното възнаграждение, кредитополучателят имал задължение да върне на месечни вноски, всяка включваща 2 /два/ компонента: главница и договорна лихва. Длъжникът не извършвал плащания по договора, а на 15.07.2022 г. настъпил крайният падеж на договора. Към датата на входиране на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по реда на чл. 417 от ТПК (19.08.2022 г.) задължението на Н. А. М. към „ТИ БИ АЙ БАНК“ ЕАД по договора било в размер на 276,89 лв. (260,29 лв. главница и 16,60 лв. договорна лихва). Отделно от това, съгласно чл. 9, ал. 4 от Договора за потребителски кредит, ответникът дължал на ищцовото дружество и обезщетение за забава (лихва за просрочие), което към 04.08.2022 г. било в размер на 21,31 лв. Ищецът моли съда да постанови решение, с което да признае за установено, че длъжникът Н. А. М. и ответник по настоящия иск му дължи сумата в общ размер на 298,20 лв., от които: 260,29 лв. главница, 16,60 лв. - договорна лихва за периода от 15.02.2022 г. до 15.07.2022 г. и 21,31 лв. - обезщетение за забава за периода от 15.02.2022 г. до 04.08.2022 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от подаване на заявлението по чл. 417 ГПК (19.08.2022 г.) до окончателното изплащане на задължението. Претендира разноски в настоящото и заповедното производство.

Ответницата Н. А. М. заявява, че оспорва предявения иск като неоснователен. Твърди, че никога и по никакъв начин не е взимала кредит от ищеца. Никога и по никакъв начин не е закупувала, вземала, получавала стоки или продукти, които да са налагА. да взима кредит от ищеца. Никога не е влизала в никакви взаимоотношения с ищеца. Не знае откъде са се сдобили с личните й данни, но заявява че заради това ще си търси правата по друг ред. Твърди се, че са приложени някакви съставени от ищеца документи, които тя не била подписвала, в това число не е получавала нито пари, нито стоки. В съставени от ищеца документи, се виждало, че са подписни от IP адрес: 91.198.132.212, като при една съвсем

обикновена проверка в интернет се установявало, че този IP адрес бил на ищеца „ТИ БИ АЙ БАНК“ ЕАД гр. София. От приложените и съставени от ищеца документи се виждало, че в един и същи момент - на една и съща дата, в един и същи час и в една и съща секунда – ответницата подписала едновременно ОСЕМ отделни документа. Това се случило точно в 10 часа, 15 минути и 20 секунди на 13.01.2022 г. Подписването станало от същия IP адрес, който е IP адрес на „ТИ БИ АЙ БАНК“ ЕАД София. Подчертава, че никога не е искала нещо и не е получавала нещо от „ТИ БИ АЙ БАНК“ ЕАД София, никога не е подписвала документи издадени от „ТИ БИ АЙ БАНК“ ЕАД София. Никога не е получавала нещо, за което ищецът „ТИ БИ АЙ БАНК“ ЕАД София да е платил. Искането до съда е да постанови решение, с което да отхвърли предявения иск.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните, намери за установено следното:

Предявен е иск по чл.415, ал.1, т.1 ГПК, който представлява специален положителен установителен иск с предмет съдебно установяване, че вземането на кредитора съществува, т.е. че присъдената със заповедта за изпълнение сума се дължи. По този иск кредиторът следва да докаже факта, от който вземането му произтича, а длъжникът – възраженията си срещу вземането.

Видно от приложеното ч. гр. д. № 4026/2022 г. по описа на Старозагорския районен съд, съдът е издал заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК № 1750/23.08.2022 г. за сумата 260,29 лева за главница по договор за потребителски кредит № 4053463079/13.01.2022 г., с 16,60 лева - договорна /възнаградителна/ лихва за периода от 15.02.2022 г. до 15.07.2022 г., с 21,31 лева - обезщетение за забава за периода 15.02.2022 г. до 04.08.2022 г., ведно със законна лихва върху главницата от 19.08.2022 г. до изплащане на вземането. В срока по чл.414, ал.2 от ГПК е постъпило възражение от длъжника и в срока по чл.415, ал.4 от ГПК е подадена настоящата искова молба.

Ищецът претендира вземане по договор за потребителски кредит № 4053463079 от 13.01.2022 г., по силата на който е предоставил на ответницата кредит в размер на 249 лева. Съгласно чл.6 от договора срокът за издължаване на кредита е 15.07.2022 г.. Лихвеният процент по кредита е в размер на 21,52 пункта годишно. Съгласно чл.7.2.2 от договора н случаите, когато потребителят е пожелал да сключи някоя от застраховките или да се присъедини към застрахователните програми, дължимата за конкретната застраховка сума се превежда от кредитора за сметка на потребителя по банкова сметка на съответния застраховател, за което потребителят дава изричното си нареждане и съгласие с подписването на договора. Видно от чл. 13 на заявление-декларация за установяване на договорни отношения, ответницата е пожелала да сключи такава застраховка. За застраховката е издаден сертификат № 140534630792022/13.01.2022 г., като от представеното извлечение от сметка е видно, че сумата в размер на 11.29 лв. (0,36 лв. застраховка „Bank пакет 1 уред“ + 10,85 лв. „Bank пакет 1 кредит“ + 0,08 лв. данък върху застрахователна премия), е заплатена от ищеца и е преведена на застрахователя. По този начин сумата, с която е кредитирана ответницата, е в размер на 276,89 лв., заплащането на

която е разсрочено съгласно погасителния план по чл.11.2 от договора на 6 погасителни месечни вноски - 5 в размер на 46,15 лв. и последна вноска в размер на 46,14 лв. Всички документи, касаещи кредита, са подписани от ответницата с електронен подпис, поради което съдът приема за недоказани твърденията ѝ, че не е правила волеизявление с посоченото съдържание.

От заключението на назначената по делото съдебно-счетоводна експертиза се установява, че на 13.01.2022 г. по сметка на ответницата, по която се обслужва процесният кредит, са платени следните суми: 249.00 лева - одобрена сума на кредит, и 11.29 лева - застрахователна премия по застраховки Bank пакет 1 уред на стойност 0.36 лева и Bank пакет 1 кредит, на стойност 10.85 лева, както и данък върху застрахователната премия в размер на 0.08 лева. По кредита на Н. А. М. - кредитополучател по договор за потребителски кредит 4053463079/13.01.2022 г., няма правени плащания. Към датата подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение – 19.08.2022 г. - задълженията на Н. А. М. към банката кредитор са следните: просрочена главница - 260.29 лева; просрочена договорна лихва за период 15.02.2022 г. - 15.07.2022 г. - 16.60 лева; начислена лихва за просрочие за период 16.02.2022 г. - 19.08.2022 г. - 7.91 лева. Съдът възприема експертното заключение с оглед неговата обективност, обоснованост, незаинтересованост и съответствие с останалия доказателствен материал по делото.

От съвкупната преценка на гореописаните доказателствени средства съдът намира, че между страните е възникнало облигационно правоотношение по договор за потребителски кредит под формата на заем по смисъла на чл.530 ТЗ, вр. чл.240 и сл. от ЗЗД и чл.9 ЗПК. Безспорно се установява, че ищецът е предоставил реално на ответницата на 13.01.2022 г. сумата 260.29 лева със задължение за връщането ѝ. Следователно на нея са основните елементи на потребителския заем, установени в чл.240 от ЗЗД, поради което съдът счита, че ответницата дължи съобразно съдържанието на сключения договор връщане на получената сума в размер на 260.29 лева, заедно с уговорената възнаградителна лихва в размер на 16.60 лева.

Съгласно разпоредбата на чл.86, ал.1 от ЗЗД при неизпълнение на парично задължение длъжникът дължи обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата. От експертното заключение е видно, че към датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение размерът на мораторната лихва е бил 7.91 лева, поради което съдът приема вземането за установено до този размер.

По тези съображения съдът намира, че предявеният иск по чл.415, ал.1, т.1 ГПК е основателен и следва да бъде уважен за сумата 260,29 лева за главница по договор за потребителски кредит № 4053463079/13.01.2022 г., с 16,60 лева - договорна /възнаградителна/ лихва за периода от 15.02.2022 г. до 15.07.2022 г., с 7,91 лева - обезщетение за забава за периода от 15.02.2022 г. до 04.08.2022 г., ведно със законна лихва върху главницата от 19.08.2022 г. до изплащане на вземането, присъдени със заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК № 1750/23.08.2022 г. по ч. гр. д.№ 4026/2022 г. по описа на Старозагорския районен съд. В останалата част относно

претендираното обезщетение за забава за периода от 15.02.2022 г. до 04.08.2022 г. над размера 7,91 лева до размера 21,31 лева, присъдено със заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК № 1750/23.08.2022 г. по ч. гр. д.№ 4026/2022 г. по описа на Старозагорския районен съд, искът се явява неоснователен и следва да бъде отхвърлен.

На основание чл.78, ал.1 от ГПК, вр. с т.11г от Тълкувателно решение № 4/18.06.2014 г. на ВКС по тълк. д. № 4/2013 г., ОСГТК следва да бъде осъден ответникът да заплати на ищеца направените разноски в заповедното производство съобразно установената част от вземането в размер на 71,63 лв., представляващи държавна такса и юрисконсултско възнаграждение, и направените в настоящото производство разноски съобразно уважената част от предявения иск в размер на 310,40 лв., представляващи държавна такса, възнаграждение на вещо лице и юрисконсултско възнаграждение.

Воден от горните мотиви, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на Н. А. М. от ... съществуването на вземането на „ТИ БИ АЙ БАНК“ ЕАД, гр. София, п.к. 1421, ул. „Димитър Хаджикоцев“ № 52-54, ЕИК 131134023, представлявано от Александър Чавдаров Димитров и Николай Г. Спасов, за сумата 260,29 лева за главница по договор за потребителски кредит № 4053463079/13.01.2022 г., с 16,60 лева - договорна /възнаградителна/ лихва за периода от 15.02.2022 г. до 15.07.2022 г., с 7,91 лева - обезщетение за забава за периода от 15.02.2022 г. до 04.08.2022 г., ведно със законна лихва върху главницата от 19.08.2022 г. до изплащане на вземането, присъдени със заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК № 1750/23.08.2022 г. по ч. гр. д.№ 4026/2022 г. по описа на Старозагорския районен съд.

ОТХВЪРЛЯ предявения от „ТИ БИ АЙ БАНК“ ЕАД, гр. София, п.к. 1421, ул. „Димитър Хаджикоцев“ № 52-54, ЕИК 131134023, представлявано от Александър Чавдаров Димитров и Николай Г. Спасов, против Н. А. М. от ... иск за установяване съществуването на вземането за обезщетение за забава за периода от 15.02.2022 г. до 04.08.2022 г. над размера 7,91 лева до размера 21,31 лева, присъдено със заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК № 1750/23.08.2022 г. по ч. гр. д.№ 4026/2022 г. по описа на Старозагорския районен съд, като неоснователен.

ОСЪЖДА Н. А. М. от ... да заплати на „ТИ БИ АЙ БАНК“ ЕАД, гр. София, п.к. 1421, ул. „Димитър Хаджикоцев“ № 52-54, ЕИК 131134023, представлявано от Александър Чавдаров Димитров и Николай Г. Спасов, сумата 71,63 лева, представляваща разноски в заповедното производство, и сумата 310,40 лева, представляваща разноски в исковото производство.

Решението може да се обжалва в двуседмичен срок от връчването му пред Старозагорския окръжен съд.

Съдия при Районен съд – Стара Загора: _____